

EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2017 01 10
COM(2016) 821 final

2016/0398 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

dėl Direktyvos 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje įgyvendinimo užtikrinimo, kuria nustatoma pranešimo apie leidimų išdavimo tvarką ir reikalavimus, susijusius su paslaugų teikimu, procedūra ir kuria iš dalies keičiama Direktyva 2006/123/EB ir Reglamentas (ES) Nr. 1024/2012 dėl administracinio bendradarbiavimo per Vidaus rinkos informacinę sistemą

(Tekstas svarbus EEE)

{SWD(2016) 434 final}
{SWD(2016) 435 final}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

• Pasiūlymo pagrindimas ir tikslai

Tvirtesnė ir teisingesnė vidaus rinka yra vienas iš dešimties Europos Komisijos prioritetų. Siekiant Europos Sąjungoje skatinti užimtumą ir ekonomikos augimą yra svarbu pasinaudoti šios rinkos tvirtumu ir visomis jos teikiamomis galimybėmis. 2015 m. spalio mėn. Komisija priėmė bendrosios rinkos strategiją, į kurią įtraukti įvairūs veiksmai, kuriais siekiama pagerinti bendrąją rinką, kad žmonėms ir įmonėms atsirastų daugiau galimybių, įskaitant pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo būtų reformuota dabartinė pranešimo apie paslaugas procedūra ir tokiu būdu būtų geriau užtikrinamas Paslaugų direktyvos įgyvendinimas¹. Europos Vadovų Taryba paragino ambicingiau įgyvendinti bendrosios rinkos strategiją² ir iki 2018 m. parengti ir įgyvendinti įvairias bendrosios rinkos strategijas ir priminė, kad „geriau įgyvendinant galiojančius teisės aktus ir geriau užtikrinant jų vykdymą bus dar labiau padedama pasinaudoti Europos bendrosios rinkos privalumais.“³.

Iš Paslaugų direktyvos⁴ matyti, kad tam tikromis nacionalinėmis taisyklėmis, kuriomis ribojama įsisteigimo laisvė ir laisvė teikti paslaugas, neturi būti diskriminuojama dėl pilietybės arba gyvenamosios vietos, jos turi būti proporcingos ir pagrįstos svarbiomis viešojo intereso priežastimis. Siekiant užtikrinti, kad valstybių narių nustatytos naujos priemonės faktiškai atitiktų šias sąlygas, ir taip būtų sudarytos palankesnės sąlygos bendrosios paslaugų rinkos konkurencingumui ir integracijai, Paslaugų direktyvoje nustatyta, kad valstybės narės praneša Komisijai apie naują arba pakeistą leidimų išdavimo tvarką arba ar tam tikrus naujus ar pakeistus reikalavimus, kuriems taikoma ta direktyva.

Tačiau Komisijos vertinimai parodė, kad pagal Paslaugų direktyvoje nustatytą dabartinę pranešimo procedūrą jos tikslas ne visada pasiekiamas, nepaisant pastarųjų metų pastangų pagerinti jos įgyvendinimą, įskaitant Paslaugų direktyvos įgyvendinimo vadove pateiktas rekomendacijas, nacionalinių administracijų patirties ir geriausios praktikos mainus ir paskelbtus duomenis apie valstybių narių naudojimąsi esama pranešimo procedūra. Todėl 40 % struktūrinių dialogų, kuriuos Komisija 2015 m. turėjo pradėti valstybių narių atžvilgiu, kad būtų užtikrinta nustatytų naujų priemonių atitiktis Paslaugų direktyvai. Taigi atrodo, kad esama pranešimo procedūra neleidžia tinkamai prisidėti prie teisingo ir visapusiško Paslaugų direktyvos įgyvendinimo⁵.

Todėl, siekiant geriau užtikrinti Paslaugų direktyvos galiojančių nuostatų įgyvendinimą, Komisija pateikia atskirą teisėkūros priemonę, kuria atnaujinama Paslaugų direktyvoje nustatyta dabartinė pranešimo procedūra, – tokiu būdu sukuriamas veiksmingesnė ir geriau veikianti procedūra, neleidžianti valstybėms narėms nustatyti leidimų išdavimo tvarkos arba tam tikrų reikalavimų, kurie neatitinka Paslaugų direktyvos. Šios direktyvos nuostatomis galiojanti Paslaugų direktyva iš dalies keičiama tik tiek, kiek reikia tikslinti konkrečias nuostatas dėl pranešimo procedūrų.

¹ COM(2015) 550 *final*.

² 2015 m. gruodžio 18 d. Europos Vadovų Tarybos išvados, EUCO 28/15.

³ 2016 m. birželio 28 d. Europos Vadovų Tarybos išvados, EUCO 26/16.

⁴ 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje, OL L 376, 2006 12 27, p. 36.

⁵ Nebuvo iki galo išnaudotas visas Paslaugų direktyvos ekonominis potencialas pasiekti 2,6 % ES BVP augimą. Apskaičiuota, kad 2006–2014 m. valstybių narių įgyvendintos reformos leido panaudoti tik trečdalį šio potencialo (0,9 % ES BVP augimo).

Konkrečiau, šios teisėkūros priemonės tikslai – padidinti pranešimo procedūros veiksmingumą, pagerinti teikiamų pranešimų kokybę ir turinį, įtraukti papildomus reikalavimus, kurie, kaip paaiškėjo taikant Paslaugų direktyvą, gali būti didelės kliūtys bendrajai paslaugų rinkai, ir užtikrinti, kad praktiškai būtų geriau vykdoma pareiga pranešti.

Taikant veiksmingesnę, geriau veikiančią ir nuoseklesnę pranešimo procedūrą valstybėms narėms bus sudarytos geresnės sąlygos ir ši procedūra neleis nustatyti diskriminacinės, nepagrįstos ir neproporcingos leidimų išdavimo tvarkos arba su paslaugomis susijusių reikalavimų, kuriems taikoma Paslaugų direktyva. Tokia leidimų išdavimo tvarka arba reikalavimai nulemia ne tokią atvirą ir mažiau integruotą ekonomiką, kurioje kainos didesnės, o vartotojai turi mažesnę pasirinkimą. Jie taip pat gali apriboti verslininkystę ir investicijas, nes dėl jų gali sumažėti į Europos rinką patenkančių ir joje įsisteigiančių bendrovių skaičius. Todėl tikimasi, kad siūlomu teisės aktu bus prisidedama prie konkurencingesnių ir labiau integruotų paslaugų rinkų Europoje, teikiančių naudos tiek vartotojams, tiek ir verslininkams.

- **Suderinamumas su toje pačioje politikos srityje galiojančiomis nuostatomis**

Šia direktyva papildoma esama pranešimo procedūra, kuri taikoma prekėms ir informacinės visuomenės paslaugoms ir kuri buvo nustatyta direktyvoje dėl bendrosios rinkos skaidrumo⁶. Ryšys tarp šių dviejų direktyvų reglamentuojamas abejomis šiomis teisinėmis priemonėmis.

Ši direktyva taip pat papildo esamas pareigas teikti ataskaitas pagal Direktyvą dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo⁷. Į ją įtrauktas straipsnis, kuriame aiškiai apibrėžiamas ryšys tarp šių dviejų teisinių priemonių ir dėl jų kylančių pareigų.

Ši direktyva bus įgyvendinama naudojant esamą Vidaus rinkos informacinę sistemą, nustatytą VRI reglamentu⁸.

- **Suderinamumas su kitomis Sąjungos politikos sritimis**

Ši direktyva papildo įvairias kitas politikos iniciatyvas, susijusias su paslaugomis, apie kurias pranešta bendrosios rinkos strategijoje, ir ypač direktyvoje dėl proporcingumo vertinimo. Pastarojoje bus nustatyti kriterijai, pagal kuriuos valstybės narės rengs nacionalinių įstatymų projektų, numatytų pagal Direktyvą dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo, proporcingumo vertinimus. Kai kurios priemonės, numatytos Direktyvoje dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo, taip pat yra numatytos Paslaugų direktyvoje ir apie jas privaloma pranešti pagal Paslaugų direktyvą. Tokiais atvejais informacija apie proporcingumo vertinimą, kurią reikia pateikti pagal dabartinę pranešimo procedūrą, turėtų atitikti direktyvos dėl proporcingumo vertinimo reikalavimus. Taip užtikrinamas šių priemonių suderinamumas.

2. TEISINIS PAGRINDAS, SUBSIDIARUMO IR PROPORCINGUMO PRINCIPAI

- **Teisinis pagrindas**

Pasiūlymas grindžiamas SESV 53 straipsnio 1 dalimi, 62 ir 114 straipsniais.

⁶ 2015 m. rugsėjo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/1535, kuria nustatoma informacijos apie techninius reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisyklės teikimo tvarka.

⁷ 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo.

⁸ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1024/2012 dėl administracinio bendradarbiavimo per Vidaus rinkos informacinę sistemą, kuriuo panaikinamas Komisijos sprendimas 2008/49/EB (VRI reglamentas) (OL L 316, 2012 11 14, p. 1).

SESV 53 straipsnio 1 dalimi, 62 ir 114 straipsniais Europos Sąjungai suteikiama kompetencija imtis veiksmų dėl bendrosios paslaugų rinkos. Pagal SESV 53 straipsnio 1 dalį ir 62 straipsnį priimtomis ES taisyklėmis turėtų būti siekiama suderinti valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytas nuostatas, susijusias su savarankiškai dirbančių asmenų veiklos pradėjimu ir vertimusi šia veikla, kad tokia veikla būtų verstis paprasčiau. SESV 114 straipsniu Europos Sąjungai tam tikromis sąlygomis suteikiama kompetencija priimti ES teisės aktus dėl bendrosios rinkos sukūrimo ir veikimo.

Šioje direktyvoje nustatyta pranešimo procedūra siekiama apsaugoti įsisteigimo laisvę ir laisvę teikti paslaugas – šios laisvės yra vienas iš Sąjungos pagrindų. Visų pirma, šia procedūra siekiama užtikrinti, kad kai kurie įsisteigimo laisvės ir laisvės teikti paslaugas nacionaliniai apribojimai atitiktų Paslaugų direktyvą ir prisidėtų prie geresnio jos įgyvendinimo užtikrinimo.

Šioje direktyvoje nustatyta pranešimo procedūra leidžia įvertinti nacionalinius įstatymus ir kitus teisės aktus ir joje numatyti veiksmingi prevenciniai veiksmai, jei nesilaikoma atitinkamų Paslaugų direktyvos nuostatų. Visų pirma, Paslaugų direktyvoje nustatytos nediskriminavimo, būtinumo ir proporcingumo sąlygos, kurias turi atitikti valstybių narių leidimų išdavimo tvarka ir tam tikri reikalavimai, susiję su paslaugomis. Joje taip pat nustatytos konkrečios taisyklės, susijusios su leidimų išdavimo tvarka (pvz., dėl procedūrinių garantijų) ir su tam tikrais reikalavimais (pvz., draudimo reikalavimais).

Pranešimo procedūra neleis sukurti bendrosios rinkos kliūčių, kurios atsiranda dėl skirtingos valstybių narių nacionalinės teisės raidos, ir prisidės prie nacionalinių įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su paslaugomis, kurioms taikoma Paslaugų direktyva. Dėl to pagerės ES bendrosios paslaugų rinkos veikimas ir bus skatinamas užimtumas ir ekonomikos augimas.

- **Subsidiarumo principas (neišimtinės kompetencijos atveju)**

Bendras šio teisės akto pasiūlymo tikslas – užtikrinti sklandų ES bendrosios paslaugų rinkos, kuri neapsiriboja vienos valstybės narės teritorija, o apima visą ES teritoriją, veikimą. Atsižvelgiant į tarpvalstybinį ES bendrosios rinkos pobūdį, tik ES lygmeniu galima veiksmingai ir nuosekliai patikrinti nacionalinių priemonių projektų atitiktį Paslaugų direktyvos nuostatomis, įskaitant šiam tikslui skirtos atitinkamos IT priemonės administravimą. Šioje direktyvoje nustatyta pranešimo procedūra, kuri pakeis Paslaugų direktyvoje jau nustatytą esamą pranešimo procedūrą.

- **Proporcingumo principas**

Šioje direktyvoje nustatytos priemonės yra proporcingos tikslui – turėti veiksmingesnę pranešimo procedūrą, kad būtų geriau užtikrinamas Paslaugų direktyvos įgyvendinimas. Palyginti su galiojančia procedūra, šia direktyva nustatoma aiškiau apibūdinta pareiga pranešti, kuri yra labiau suderinta su Paslaugų direktyvos taikymo sritimi, šioje direktyvoje nustatyta aiškiai apibrėžta ir veiksminga konsultavimosi dėl pranešamų priemonių projektų procedūra, suinteresuotosioms šalims užtikrinamas pranešimų skaidrumas, įvardijama ir nuosekliai išdėstoma esama Komisijos galimybė priimti sprendimus dėl praneštų priemonių ir paaiškinamos teisinės nepranešimo pasekmės.

Šios priemonės neaprepia daugiau, nei būtina tam, kad būtų išspręstos nustatytos problemos ir pasiekti nustatyti tikslai. Jomis paslaugų teikėjams nėra nustatomos jokios prievolės. Be to, jomis valstybėms nenustatomos neproporcingos išlaidos: valstybių narių valdžios institucijos jau yra įpareigosotos laikytis Paslaugų direktyvos ir, remiantis Paslaugų direktyva, pranešti

Komisijai apie kai kurias priemones. Numatomą mažą valstybių narių administracinių išlaidų padidėjimą praktikoje galėtų iš dalies kompensuoti sumažėjusios išlaidos, kurios priešingu atveju būtų patirtos dėl pažeidimo bylų, o šių bylų skaičius šia iniciatyva turėtų būti sumažintas, nes ja siekiama išvengti tam tikrų paslaugų sektoriaus kliūčių, kurios nesuderinamos su Paslaugų direktyva.

- **Priemonės pasirinkimas**

Norint nustatyti nuoseklią ir skaidrią pranešimo procedūrą, leidžiančią patikrinti, ar leidimų išdavimo tvarka arba reikalavimai atitinka Paslaugų direktyvą prieš juos priimant valstybės narės, reikalinga teisiškai privaloma priemonė.

Pasiūlymas grindžiamas SESV 53 straipsnio 1 dalimi, 62 ir 114 straipsniais. Šiuo pasiūlymu Komisija siūlo priimti direktyvą.

3. EX POST VERTINIMO, KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

- ***Ex post* vertinimas ir (arba) galiojančių teisės aktų tinkamumo patikros**

Rengdama šią direktyvą Komisija įvertino dabartinę pranešimo procedūrą, nustatytą Paslaugų direktyvoje. Vertinimas atskleidė, kad dabartinė procedūra turi keletą trūkumų, visų pirma: valstybės narės, Komisija ir suinteresuotosios šalys turi mažai galimybių aktyviai įsikišti, kol nėra priimta nacionalinė taisyklė, priemonės, kurios skirtos imtis veiksmų dėl praneštų reikalavimų, kuriems taikoma ši procedūra, yra nenuoseklios, trūksta tinkamų proporcingumo vertinimų ir nėra aišku, kokios atsiranda teisinės pasekmės, kai nevykdoma pareiga pranešti. O svarbiausia – ne visos valstybės narės laikosi pareigos pranešti. Dėl to nukenčia paslaugų teikėjai ir paslaugų gavėjai ir dėl to gali pasunkėti ir tapti sudėtingesnis nacionalinių administracijų ir teisminių institucijų darbas.

- **Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis**

Rengdama šią direktyvą Komisija 2016 m. sausio–balandžio mėn. surengė viešas konsultacijas su suinteresuotosiomis šalimis. Ji taip pat surengė išsamias diskusijas su suinteresuotosiomis institucijomis (valstybių narių ir kitomis ES institucijomis), kurios yra tiesiogiai susijusios su pranešimo procedūra ir numatoma jos reforma. Šių konsultacijų rezultatai buvo paskelbti ir įtraukti į poveikio vertinimą.

Dauguma suinteresuotųjų šalių, kurios dalyvavo viešose konsultacijose, palankiai vertino pasiūlymą dėl teisės akto, kuriuo atnaujinama dabartinė Paslaugų direktyvoje nustatyta pranešimo procedūra (70 % valdžios institucijų; 60 % įmonių). Suinteresuotosios šalys įvardijo įvairias priežastis – geriau paaiškinti, apie kurias priemones reikia pranešti ir kada, numatyti galimybę išnagrinėti nacionalinę priemonę prieš ją oficialiai priimant, nustatyti aiškias taisykles, užtikrinančias, kad visos valstybės narės laikytųsi pareigos pranešti, ir visuomenei užtikrinti pranešimų skaidrumą.

Daugelis viešose konsultacijose dalyvavusių suinteresuotųjų šalių palankiai vertino pasiūlymą dėl teisės akto, kuriuo paaiškinami ir suderinami pranešimo procedūros etapai (80 % valdžios institucijų ir 80 % įmonių), užtikrinamas pranešimų skaidrumas (60 % valdžios institucijų ir 80 % įmonių), kuris susijęs su pranešimu apie priemones jų rengimo etapu (50 % valdžios institucijų ir 70 % įmonių), kuris susijęs su informacijos teikimu apie proporcingumo vertinimus (60 % valdžios institucijų ir 50 % įmonių), kuriuo išplečiama pareigos pranešti aprėptis, kad reikėtų pranešti apie kitus svarbius reikalavimus, numatytus Paslaugų

direktyvoje (60 % valdžios institucijų ir 75 % įmonių) ir kuriuo užtikrinama, kad valstybės narės geriau vykdytų pareigą pranešti (80 % valdžios institucijų ir 80 % įmonių).

- **Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas**

Rengiant šį direktyvos pasiūlymą buvo pasinaudota ir 2010–2011 m.⁹ valstybių narių tarpusavio vertinimo proceso, ir 2011–2012 m.¹⁰ atliktų veiksmingumo patikrinimų, ir 2012–2013 m.¹¹ atlikto tarpusavio vertinimo rezultatais.

Audito Rūmai, atlikdami Paslaugų direktyvos veiksmingo įgyvendinimo vertinimą, išnagrinėjo esamą pareigą pranešti¹². Buvo nustatyta keletas trūkumų, tarp jų tai, kad esama procedūra nėra pakankamai aiški, nėra pareigos pranešti apie priemonę jos rengimo etapu ir pranešimai nėra pakankamai skaidrūs.

- **Poveikio vertinimas**

Rengiant šią iniciatyvą buvo atliktas poveikio vertinimas. Be *status quo* galimybės (atskaitos scenarijaus) poveikio vertinimo ataskaitoje buvo apsvarstytos keturios politikos galimybės. Ne teisėkūros gairės (2 galimybė) galėtų padėti paaiškinti dabartinę procedūrą ir iš jos kylančias pareigas, bet jomis nebūtų galima pakeisti dabartinės procedūros struktūros, kad ji taptų veiksmingesnė ir geriau veiktų.

Teisėkūros iniciatyva leistų įgyvendinti kelias galimybes. Ja galėtų būti siekiama pagerinti pranešimo procedūros veiksmingumą, aprėptį ir kokybę, galėtų būti nustatyta pareiga pranešti apie teisės aktų projektus, užtikrinamas sistemos skaidrumas, paaiškinami procedūros etapai ir užduotys ir padidinama į pranešimą įtraukiamos informacijos kokybė (3 galimybė). Norint, kad pareiga pranešti būtų veiksmingesnė ir aktualesnė, jos aprėptis galėtų būti išplėsta, kad reikėtų pranešti ir apie svarbius reglamentavimo reikalavimus, kuriuos aprėpia Paslaugų direktyva, bet neaprečia dabartinė pareiga pranešti (4 galimybė). Be to, pagal šią iniciatyvą galėtų būti numatytos priemonės, kad valstybės narės geriau vykdytų pareigą pranešti – šiuo atveju esama dviejų papildomų galimybių (5a galimybė ir 5b galimybė).

Galimybė į Direktyvą dėl bendrosios rinkos skaidrumo įtraukti paslaugas buvo atmesta dėl to, kad ES teisėje prekės ir paslaugos iš esmės reglamentuojamos skirtingai. Nebuvo svarstoma galimybė sujungti Profesinių kvalifikacijų direktyvoje nustatytą pareigą su Paslaugų direktyvoje nustatyta pareiga pranešti, kadangi šių dviejų direktyvų taikymo sritis ir dalykas yra skirtingi.

Tinkamiausias pasirinkimas yra 3, 4 ir 5a galimybių derinys. Tai būtų geriausias būdas nustatytiems trūkumams pašalinti ir būtų sukurta veiksminga ir gerai veikianti pranešimo procedūra, dėl kurios nacionalinės valdžios institucijoms ir Komisijai tenkančios administracinės išlaidos padidėtų tik nežymiai.

2016 m. birželio 24 d. Reglamentavimo patikros valdyba pateikė teigiamą nuomonę dėl šios iniciatyvos poveikio vertinimo, kurį atliko Komisija. Buvo visiškai atsižvelgta į valdybos rekomendacijas išsamiau paaiškinti dabartinės pranešimo procedūros trūkumus, geriau pagrįsti pasiūlytą pakeistos procedūros aprėptį, geriau paaiškinti sąryšį tarp problemos

⁹ COM(2011) 20 *final*.

¹⁰ SWD(2012) 147 *final*.

¹¹ SWD(2013) 402 *final*.

¹² *Special report No 5/2016: Has the Commission ensured effective implementation of the Services Directive?* <http://www.eca.europa.eu/en/Pages/DocItem.aspx?did=35556>

apibūdinimo ir politikos galimybių ir išsamiau apibrėžti tinkamiausią galimybę ir paaiškinti, kaip pasirinkus šią galimybę būtų išspręstos nustatytos problemos¹³.

- **Reglamentavimo tinkamumas ir supaprastinimas**

Siūloma direktyva bus prisidėti prie reglamentavimo kokybės ir supaprastinimo – bus geriau užtikrinamas vienodas galiojančių ES teisės aktų įgyvendinimas bendroje rinkoje ir bus lengviau užkirsti kelią paslaugų srityje nustatomoms tam tikroms diskriminacinėms, nepagrįstoms ar neproporcingoms kliūtims. Ja bus pakeista dabartinė Paslaugų direktyvoje nustatyta pranešimo procedūra – vietoj jos bus nustatyta aiškesnė, nuoseklesnė, veiksmingesnė ir geriau veikianti procedūra. Ji padės sukurti stabilesnę reglamentavimo aplinką, nes leidimų išdavimo tvarkos arba tam tikrų reikalavimų rengimo etapu ir prieš juos priimant ji leidžia patikrinti, ar jie atitinka Paslaugų direktyvą – taip sumažėja rizika, kad tam tikros nacionalinės priemonės neatitiks Paslaugų direktyvos ir bus reikalingi tolesni teisiniai pakeitimai.

- **Pagrindinės teisės**

Šiuo pasiūlymu puoselėjamos Pagrindinių teisių chartijoje įtvirtintos teisės, visų pirma 16 straipsnyje nurodyta laisvė užsiimti verslu.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Pasiūlymas neturi poveikio Europos Sąjungos biudžetui.

5. KITI ELEMENTAI

- **Įgyvendinimo planai ir stebėseną, vertinimas ir ataskaitų teikimo tvarka**

Direktyvoje numatyta, kad kas trejus metus Komisija rengia direktyvos taikymo rezultatų ataskaitą.

- **Aiškinamieji dokumentai**

Aiškinamųjų dokumentų apie šio pasiūlymo perkėlimą į nacionalinę teisę nereikia, nes juo nustatomi tik nedideli jau esamos pranešimo procedūros, nustatytos Paslaugų direktyvoje, pakeitimai. Tačiau prireikus Komisija gali pateikti gaires, kaip taikyti pakeistą pranešimo procedūrą.

- **Išsamus konkrečių pasiūlymo nuostatų paaiškinimas**

1 straipsnyje apibrėžiamas siūlomos direktyvos dalykas ir taikymo sritis. Šios direktyvos tikslas – užtikrinti, kad valstybių narių įstatymai ir kiti teisės aktai, kuriais nustatoma leidimų išdavimo tvarka ir tam tikri reikalavimai, kuriems taikoma Paslaugų direktyva, atitiktų Paslaugų direktyvą. Todėl į šią direktyvą įtraukti paslaugų sektoriai atitinka į Paslaugų direktyvą įtrauktus sektorius.

2 straipsnyje nustatytos susijusios apibrėžtys, atitinkančios apibrėžtis pagal Sutartį, kaip ją aiškina ESTT, ir Paslaugų direktyvą.

¹³ Viešų konsultacijų rezultatai, vertinimo ataskaita, poveikio vertinimas ir Reglamentavimo patikros valdybos nuomonė pateikiama šiuo adresu:
http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm#grow

3 straipsnis grindžiamas Paslaugų direktyvoje nustatyta pareiga pranešti. Jame nustatyta konkreti ir besąlyginė valstybių narių pareiga. Jame taip pat nurodoma, apie kurias priemones reikia pranešti ir kada, kokia papildoma informacija turi būti nurodyta bet kokiame pranešime ir kokios atsiranda pasekmės, kai nesilaikoma šioje direktyvoje nustatytų tam tikrų pareigų. Siekiant užtikrinti, kad pranešimo procedūra būtų veiksminga ir gerai veikty, ir atsižvelgti į visų susijusių šalių interesus, 3 straipsnyje ir 5 straipsnyje nustatyti atitinkami terminai. Siekiant išvengti teisinio netikrumo ir užtikrinti sklandų procedūros veikimą, tokie terminai pradedami skaičiuoti nuo tada, kai paskelbiama, kad pranešimas yra išsamus.

4 straipsnyje nurodoma, apie kuriuos reikalavimus ir leidimų išdavimo tvarką, numatytą Direktyvoje 2006/123/EB, privaloma pranešti. Jame nustatyta, kad valstybės narės turi pranešti apie leidimų išdavimo tvarką, tam tikrus reikalavimus dėl įsisteigimo, tam tikrus reikalavimus dėl laisvės teikti paslaugas ir reikalavimus dėl profesinės atsakomybės draudimo ir dėl tarpdisciplininės veiklos.

5 straipsnyje nustatytas trijų mėnesių konsultacijų laikotarpis po pranešimo apie rengiamą priemonę. Komisija ir kitos valstybės narės gali ne vėliau kaip per du mėnesius pateikti pastabas dėl praneštos priemonės, o pranešančioji valstybė narė gali atsakyti į šias pastabas ne vėliau kaip per vieną mėnesį. Būtinybė veikti greitai ir veiksmingai turi būti suderinta su galimybe, kad susijusios šalys prireikus galėtų pateikti išsamias ir konstruktyvias pastabas, o pranešančioji valstybė narė spręstų susirūpinimą keliančius klausimus. Visos šalys turi įgyvendinti šią procedūrą lojalaus bendradarbiavimo pagrindu ir rodydamos pagarbą kitų šalių teisėtoms reikmėms, kad pranešimo procedūra veiktų sklandžiai ir veiksmingai.

Pagal 6 straipsnį Komisija gali pateikti pranešančiajai valstybei narei perspėjimą, kuriame nurodoma, kad įvertinus praneštą priemonę iškilo abejonių dėl jos atitikties Paslaugų direktyvai. Pateiktas perspėjimas reiškia, kad atitinkama valstybė narė tris mėnesius negali priimti susijusios praneštos priemonės.

Pateikusi perspėjimą, Komisija, remdamasi 7 straipsniu ir viena Paslaugų direktyvos nuostata, gali priimti teisiškai privalomą sprendimą, kuriame konstatuojama, kad pranešta priemonė neatitinka Paslaugų direktyvos, ir reikalaujama, kad pranešančioji valstybė narė jos nepriimtų.

8 straipsnyje numatyta, kad trečiosioms šalims užtikrinamas pranešamų priemonių projektų, pridedamos informacijos ir galutinai priimtų priemonių skaidrumas. Atsižvelgiant į trečiųjų šalių žinias apie susijusias rinkas ir įstatymų bei kitų teisės aktų poveikį joms, svarbu, kad šias šalis būtų galima informuoti apie praneštus priemonių projektus.

9 straipsnyje numatyta kiekvienoje valstybėje narėje paskirti instituciją, nacionaliniu lygiu atsakingą už šioje direktyvoje nustatytos pranešimo procedūros veikimą.

10 straipsnyje patikslintas ryšys tarp šios direktyvos ir Direktyvos (ES) 2015/1535 bei Direktyvos 2005/36/EB.

11 straipsnyje nustatyta, kad reguliariai peržiūrima, kaip taikoma ši direktyva.

12 straipsnyje nustatyti Direktyvos 2006/123/EB daliniai pakeitimai.

13 straipsnyje numatytas Reglamento (ES) Nr. 1024/2012 priedo dalinis pakeitimas.

14 straipsnyje nurodytas valstybėms narėms nustatytas šios direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę laikotarpis.

15 straipsnyje nurodytas įsigaliojimas ir taikymas.

16 straipsnyje nurodyti direktyvos adresatai.

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

dėl Direktyvos 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje įgyvendinimo užtikrinimo, kuria nustatoma pranešimo apie leidimų išdavimo tvarką ir reikalavimus, susijusius su paslaugų teikimu, procedūra ir kuria iš dalies keičiama Direktyva 2006/123/EB ir Reglamentas (ES) Nr. 1024/2012 dėl administracinio bendradarbiavimo per Vidaus rinkos informacinę sistemą

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 53 straipsnio 1 dalį, 62 ir 114 straipsnius,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę¹⁴,

laikydami įprastą teisėkūros procedūrą,

kadangi:

- (1) Sutartis dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) paslaugų teikėjams užtikrina įsisteigimo laisvę kitose valstybėse narėse ir laisvę teikti paslaugas tarp valstybių narių;
- (2) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2006/123/EB¹⁵ nurodyta įsisteigimo laisvės ir laisvės teikti tam tikras paslaugas aprėptis. Joje, be kita ko, nustatyta, kad pagal leidimų išdavimo tvarką ir tam tikrų rūšių reikalavimus, susijusius su paslaugomis, neturi būti diskriminuojama dėl pilietybės arba gyvenamosios vietos, jie turi būti pagrįsti svarbiomis viešojo intereso priežastimis ir proporcingi;
- (3) Direktyvoje 2006/123/EB nustatyta, kad valstybės narės įpareigojamos įvertinti ir pritaikyti savo teisės aktus, nustatančius leidimų išdavimo tvarką ir tam tikrus su paslaugomis susijusius reikalavimus, kad šie teisės aktai būtų suderinti su toje direktyvoje nustatytais taisyklėmis. Be to, siekiant ateityje lengviau patikrinti, kaip valstybės narės laikosi reikalavimų, Direktyvoje 2006/123/EB nustatyta, kad valstybės narės įpareigojamos pranešti apie naujus įstatymus ir kitus teisės aktus, kuriuose nustatomi tam tikri nauji reikalavimai, kuriems taikoma ta direktyva, arba apie bet kokius esminius tokių reikalavimų pakeitimus;

¹⁴ OL C , , p. .

¹⁵ 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje, OL L 376, 2006 12 27, p. 36.

- (4) Komisija gauna iš valstybių narių vis daugiau pranešimų apie naujai nustatytus reikalavimus pagal Direktyvą 2006/123/EB. Tačiau ne visais šiais nacionaliniais reikalavimais nediskriminuojama dėl pilietybės arba gyvenamosios vietos, ne visi jie yra pagrįsti ir proporcingi, dėl to Komisija valstybių narių atžvilgiu pradeda daug struktūrinių dialogų. Tai rodo, kad esama pranešimo procedūra nėra pakankama, kad užkirstų kelią reikalavimams, kuriais diskriminuojama dėl pilietybės arba gyvenamosios vietos, kurie yra nepagrįsti ir neproporcingi. Dėl to paslaugų vidaus rinkoje nukenčia piliečiai ir įmonės. Be to, atrodo, kad visiškai nebuvo pranešta apie kai kuriuos naujus arba pakeistus su paslaugomis susijusius reikalavimus, kuriems taikoma Direktyva 2006/123/EB;
- (5) dėl šių priežasčių Komisija savo bendrosios rinkos strategijoje¹⁶ paskelbė iniciatyvą pagerinti atitiktį Direktyvai 2006/123/EB, keičiant joje nustatytą pranešimo procedūrą;
- (6) patobulinus Direktyvoje 2006/123/EB nustatytą esamą pranešimo procedūrą, pagal kurią pranešama apie nacionalinę leidimų išdavimo tvarką ir tam tikrus reikalavimus dėl savarankiškai dirbančių asmenų galimybės pradėti veiklą ir ją vykdyti, turėtų būti veiksmingiau užtikrinamas toje direktyvoje nustatytų taisyklių, reglamentuojančių paslaugų vidaus rinką, įgyvendinimas. Turėtų būti paprasčiau neleisti priimti nacionalinių nuostatų, kuriomis nustatomi reikalavimai ir leidimų išdavimo tvarka, prieštaraujantys Direktyvai 2006/123/EB. Ši direktyva nedaro poveikio Sutartyse numatytiems Komisijos įgaliojimams ir valstybių narių pareigai laikytis Sąjungos teisės nuostatų;
- (7) šioje direktyvoje nustatyta pareiga pranešti turėtų būti taikoma valstybių narių reglamentavimo priemonėms, pvz., bendro pobūdžio įstatymams ir kitiems teisės aktams arba bet kurioms kitoms privalomoms bendro pobūdžio taisyklėms, įskaitant profesinių organizacijų priimtas taisykles, kolektyviai reglamentuojančias galimybę pradėti su paslaugomis susijusią veiklą ir ją vykdyti. Visgi pareiga pranešti neturėtų būti taikoma nacionalinių valdžios institucijų priimtiems individualiems sprendimams;
- (8) valstybių narių pareiga pranešti apie priemonių projektus, kuriais nustatoma šios direktyvos 4 straipsnyje nurodyta leidimų išdavimo tvarka arba reikalavimai, bent prieš tris mėnesius iki jų priėmimo nustatyta siekiant užtikrinti, kad patvirtintinos priemonės atitiktų Direktyvą 2006/123/EB. Kad pranešimo procedūra būtų veiksminga, konsultacijos dėl praneštų priemonių turėtų vykti likus pakankamai laiko iki jų priėmimo. Taigi, tikslinga skatinti gerą Komisijos ir valstybių narių bendradarbiavimą ir skaidrumą ir tolesnę Komisijos ir nacionalinių institucijų komunikaciją dėl naujos ar pakeistos leidimų išdavimo tvarkos ir tam tikrų reikalavimų, numatytų Direktyvoje 2006/123/EB, vadovaujantis Europos Sąjungos sutarties 4 straipsnio 3 dalimi. Siekiant užtikrinti šios procedūros veiksmingumą, pareigos pranešti arba nepriimti praneštos priemonės nesilaikymas, taip pat ir laikotarpiu po perspėjimo gavimo, turėtų būti laikomas esminiu rimtu procedūriniu pažeidimu, atsižvelgiant į jo pasekmes atskiriems asmenims;
- (9) kai priemonės projektas, dėl kurio pradėta šioje direktyvoje nustatyta pranešimo procedūra, keičiama iš esmės, pranešančioji valstybė narė, vadovaudamasi skaidrumo ir bendradarbiavimo principais, turėtų apie tokius pakeitimus laiku informuoti Komisiją, kitas valstybes nares ir suinteresuotąsias šalis. Apie tik administracinio pobūdžio pakeitimus pranešti nereikia;

¹⁶ Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Bendrosios rinkos tobulinimas: daugiau galimybių piliečiams ir įmonėms“ (COM(2015) 550 final).

- (10) pranešančiosios valstybės narės pateiktina informacija turėtų būti pakankama, kad būtų galima įvertinti atitiktį Direktyvai 2006/123/EB, o ypač tai, ar pranešta leidimų išdavimo sistema arba reikalavimas yra proporcingas. Todėl, vadovaujantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (ESTT) praktika, tokioje informacijoje turėtų būti paaiškintas siekiamas viešojo intereso tikslas, išdėstyta, kodėl pranešta leidimų išdavimo tvarka arba reikalavimai yra būtini ir pateisinami šiam tikslui pasiekti, ir paaiškinta, kaip pasireiškia jų proporcingumas; todėl joje turėtų būti paaiškinta, kodėl jie yra tinkami, kodėl juose nenumatoma nieko, kas nėra būtina, kodėl nėra kitų alternatyvų ir mažesnio ribojamojo poveikio priemonių. Kartu su priežastimis, kurias atitinkama valstybė narė gali nurodyti kaip pagrindą, turėtų būti pateikti tinkami įrodymai ir praneštos priemonės proporcingumo analizė;
- (11) siekiant užtikrinti, kad valstybės narės ir Komisija veiksmingai keistųsi informacija, remiantis šia direktyva toliau turėtų būti naudojamosi Vidaus rinkos informacinė sistema, nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1024/2012¹⁷;
- (12) Direktyvoje 2006/123/EB nustatyta pareiga pranešti, įpareigojanti valstybės nars pranešti Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie reikalavimus, numatytus Direktyvos 2006/123/EB 15 straipsnio 2 dalyje, 16 straipsnio 1 dalies trečioje pastraipoje ir 16 straipsnio 3 dalies pirmame sakinyje. Taikant tą direktyvą paaiškėjo, kad leidimų išdavimo tvarka ir reikalavimai, susiję su leidimų išdavimo tvarka, profesinės atsakomybės draudimu, garantijomis, arba panašios priemonės yra dažnai taikomi, ir jie gali būti didelėmis kliūtimis bendrajai paslaugų rinkai. Todėl apie juos taip pat turėtų būti privaloma pranešti, kad būtų lengviau pasiekti valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų projektų atitiktį Direktyvai 2006/123/EB. Apie Direktyvos 2006/123/EB 16 straipsnio 2 dalyje nurodytus reikalavimus privaloma pranešti tokiu mastu, kokiu jiems taikoma 16 straipsnio 3 dalis;
- (13) dabartinėje direktyvoje nustatytas trijų mėnesių konsultacijų laikotarpis, kad būtų galima įvertinti priemonės projektą ir užmegzti veiksmingą dialogą su pranešančiąja valstybe nare. Kad konsultacinis darbas vyktų sklandžiai / būtų vykdomas praktiškai, o valstybės narės, Komisija ir suinteresuotosios šalys turėtų galimybę tinkamai pateikti pastabas, apie priemonių projektus valstybės narės turėtų pranešti bent prieš tris mėnesius iki jų priėmimo. Laikydamosi Sąjungos teisės aktų, pranešančiosios valstybės narės turėtų atsižvelgti į pateiktas pastabas dėl praneštos priemonės projekto;
- (14) jei po konsultacijų Komisija vis dar turi abejonių, ar praneštas priemonės projektas atitinka Direktyvą 2006/123/EB, ji gali dėl to perspėti pranešančiąją valstybę narę ir suteikti jai galimybę suderinti priemonės projektą su ES teise. Tokiame perspėjime turėtų būti paaiškinti Komisijos nustatyti teisiniai klausimai. Tokio perspėjimo gavimas reiškia, kad atitinkama valstybė narė tris mėnesius negali priimti susijusios praneštos priemonės;
- (15) neįvykdžius pareigos pranešti apie priemonių projektus bent prieš tris mėnesius iki jų priėmimo ir (arba) nepriimti praneštos priemonės šiuo laikotarpiu, o, jei reikia, tris mėnesius po perspėjimo gavimo, tai turėtų būti laikoma esminiu rimtu procedūriniu pažeidimu, atsižvelgiant į jo pasekmes atskiriems asmenims;
- (16) siekdama užtikrinti, kad pranešimo procedūra būtų veiksminga, nuosekli ir gerai veiktų, Komisija turėtų išlaikyti įgaliojimą priimti sprendimus, kuriais reikalaujama,

¹⁷ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1024/2012 dėl administracinio bendradarbiavimo per Vidaus rinkos informacinę sistemą, kuriuo panaikinas Komisijos sprendimas 2008/49/EB (VRI reglamentas) (OL L 316, 2012 11 14, p. 1).

kad atitinkama valstybė narė nepriimtų praneštų priemonių arba, jeigu jos jau yra priimtose, jas panaikintų, jei jos pažeidžia Direktyvą 2006/123/EB;

- (17) suinteresuotosioms trečiosioms šalims turėtų būti suteikta galimybė susipažinti su valstybių narių atsiųstais pranešimais, kad jos būtų informuotos apie planuojamą leidimų išdavimo tvarką arba tam tikrus reikalavimus, susijusius su paslaugomis tose rinkose, kuriose jos faktiškai veikia ar gali veikti, ir kad joms būtų suteikta galimybė dėl jų pateikti pastabas;
- (18) ši direktyva nedaro poveikio valstybių narių pareigoms pranešti apie reikalavimus, susijusius su informacinės visuomenės paslaugomis pagal Direktyvą (ES) 2015/1535. Siekiant išvengti pranešimų dubliavimo, turėtų būti laikoma, kad pateikus pranešimą, vadovaujantis ta direktyva ir laikantis šioje direktyvoje nustatytų atitinkamų pareigų, taip pat įvykdoma šioje direktyvoje nustatyta pareiga pranešti;
- (19) dėl tos pačios priežasties turi būti laikoma, kad pateikus pranešimą pagal šią direktyvą, įvykdoma valstybių narių ataskaitų teikimo pareiga, nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/36/EB¹⁸ 59 straipsnio 5 dalyje;
- (20) šioje direktyvoje nustačius pranešimo procedūrą turėtų būti išbrauktos Direktyvos 2006/123/EB nuostatos dėl pranešimo procedūrų. Reglamentas (ES) Nr. 1024/2012 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas;
- (21) kadangi šios direktyvos tikslas, t. y. nustatyti pranešimo procedūrą, skirtą geresniam Direktyvos 2006/123/EB įgyvendinimo užtikrinimui, kad paslaugų teikėjams būtų paprasčiau naudotis įsisteigimo laisve ir laisve teikti paslaugas bendrojoje rinkoje, valstybės narės negali deramai pasiekti pačios ir kadangi dėl šio tikslo masto ir poveikio jo būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, Sąjunga gali priimti priemones, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo. Pagal proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;

¹⁸ 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo (OL L 255, 2005 9 30, p. 22).

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

Šioje direktyvoje nustatomos taisyklės, pagal kurias valstybės narės praneša apie įstatymų ir kitų teisės aktų projektus, kuriais nustatoma nauja arba iš dalies keičiama esama leidimų išdavimo tvarka ir tam tikri reikalavimai, kuriems taikoma Direktyva 2006/123/EB.

2 straipsnis

Apibrėžtys

Šioje direktyvoje taikomos apibrėžtys, nustatytos Direktyvos 2006/123/EB 4 straipsnio 1, 2, 3 ir 5–9 dalyse ir Reglamento (ES) Nr. 1024/2012 5 straipsnio antroje pastraipoje.

Be to, vartojamos ir šios terminų apibrėžtys:

- (a) „priemonės projektas“ – tekstas, kuriame nustatoma leidimų išdavimo tvarka arba reikalavimas, kaip apibrėžta atitinkamai Direktyvos 2006/123/EB 4 straipsnio 6 ir 7 dalyse, suformuluotas siekiant jį priimti kaip bendro pobūdžio įstatymą ar kitą teisės aktą, kai tekstas yra rengimo etape, kuriuo pranešančioji valstybė narė tebegali daryti esminius jo pakeitimus;
- (b) „priėmimas“ – valstybės narės sprendimas, kuriuo pagal taikomą procedūrą bendro pobūdžio įstatymas ar kitas teisės aktas tampa galutinis.

3 straipsnis

Pareiga pranešti

1. Valstybės narės praneša Komisijai apie bet kokios priemonės projektą, kuriuo nustatomi nauji reikalavimai arba leidimų išdavimo tvarka, nurodyta 4 straipsnyje, arba tokie esami reikalavimai ar leidimų išdavimo tvarka yra pakeičiama.
2. Kai valstybė narė pakeičia praneštą priemonės projektą taip, kad gerokai išplečiama jo aprėptis arba turinys arba sutrumpinamas iš pradžių numatytas įgyvendinimo tvarkaraštis, arba įtraukiami nauji reikalavimai arba leidimų išdavimo tvarka, arba tie reikalavimai arba leidimų išdavimo tvarka labiau apriboja įsisteigimą arba tarpvalstybinį paslaugų teikimą, ji turi iš naujo pranešti apie pakeistą priemonės projektą, apie kurį buvo pranešta anksčiau pagal 1 dalį, ir paaiškinti, koks yra pakeitimų tikslas ir turinys. Tokiu atveju laikoma, kad ankstesnis pranešimas buvo atsiimtas.
3. Apie 1 ir 2 dalyje nurodytus priemonių projektus Komisijai pranešama bent prieš tris mėnesius iki jų priėmimo.
4. 3 straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse arba 6 straipsnio 2 dalyje nustatytų pareigų nesilaikymas reiškia esminį rimtą procedūrinį pažeidimą, atsižvelgiant į jo pasekmes atskiriems asmenims.
5. Valstybės narės visuose pranešimuose pateikia informaciją, įrodančią, kad pranešta leidimų išdavimo tvarka arba reikalavimas atitinka Direktyvą 2006/123/EB.

Šioje informacijoje įvardijamos svarbios siekiamo viešojo intereso priežastys ir pateikiamos priežastys, kodėl pranešta leidimų išdavimo tvarka arba reikalavimu nediskriminuojama dėl pilietybės arba gyvenamosios vietos ir kodėl jie yra pagrįsti.

Į šią informaciją įtraukiamas vertinimas, įrodantis, kad nesama mažesnio ribojamojo poveikio priemonių, ir konkretūs įrodymai, kuriais pagrindžiami pranešančiosios valstybės narės argumentai.

6. Atitinkama valstybė narė taip pat pateikia teisės akto arba kitos reglamentavimo nuostatos tekstą, kuriuo pagrindžiamas praneštos priemonės projektas.
7. Atitinkamos valstybės narės praneša apie priimtą priemonę per dvi savaites po jos priėmimo.
8. Taikant šioje direktyvoje nustatytą pranešimo procedūrą ir užtikrinant informacijos mainus tarp pranešančiosios valstybės narės, kitų valstybių narių ir Komisijos, naudojamosi Vidaus rinkos informacine sistema, nustatyta Reglamente (ES) Nr. 1024/2012.

4 straipsnis

Privaloma pranešti leidimų išdavimo tvarka ir reikalavimai

Valstybės narės praneša apie šią leidimų išdavimo tvarką ir reikalavimus:

- (a) leidimų išdavimo tvarką, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/123/EB 9 straipsnio 1 dalyje;
- (b) reikalavimus, nurodytus Direktyvos 2006/123/EB 15 straipsnio 2 dalyje;
- (c) reikalavimus dėl laisvės teikti paslaugas, nurodytus Direktyvos 2006/123/EB 16 straipsnio 1 dalies trečiojoje pastraipoje ir 16 straipsnio 3 dalies pirmame sakinyje;
- (d) reikalavimą įsigyti profesinės atsakomybės draudimą, garantiją arba panašią priemonę, kaip nurodyta Direktyvos 2006/123/EB 23 straipsnyje;
- (e) reikalavimą verstis tik tam tikra konkrečia veikla arba reikalavimą, ribojantį bendrai arba partnerystės pagrindu vykdomą įvairią veiklą, kaip nurodyta Direktyvos 2006/123/EB 25 straipsnyje.

5 straipsnis

Konsultacijos

1. Komisija, iš valstybės narės gavusi 3 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytą pranešimą, informuoja pranešančiąją valstybę narę, ar gautas pranešimas yra išsamus.
2. Nuo tos dienos, kurią Komisija informuoja pranešančiąją valstybę narę, kad gautas pranešimas yra išsamus, surengiamos ne ilgesnės kaip trijų mėnesių konsultacijos su pranešančiąja valstybe nare, kitomis valstybėmis narėmis ir Komisija.
3. Komisija ir valstybės narės gali per du mėnesius nuo 2 dalyje nurodyto konsultacijų laikotarpio pradžios teikti pastabas pranešančiajai valstybei narei.
4. Pranešančioji valstybė narė atsako į Komisijos ar kitų valstybių pateiktas pastabas per vieną mėnesį nuo jų gavimo ir prieš priimdama praneštą priemonę, ir paaiškina, kaip į šias pastabas bus atsižvelgta praneštoje priemonėje, arba nurodo priežastis, kodėl į šias pastabas negali būti atsižvelgta.
5. Jeigu per 3 dalyje nurodytą dviejų mėnesių laikotarpį nei Komisija, nei valstybės narės nepateikia pastabų dėl pranešto priemonės projekto, konsultacijų laikotarpis nedelsiant užbaigiamas.

6 straipsnis

Perspėjimas

1. Prieš užbaigiant 5 straipsnio 2 dalyje nurodytą konsultacijų laikotarpį Komisija gali perspėti pranešančiąją valstybę narę, kad praneštos priemonės projekto atitiktis Direktyvai 2006/123/EB yra abejotina, ir kad Komisija ketina priimti 7 straipsnyje nurodytą sprendimą.
2. Gavusi tokį perspėjimą pranešančioji valstybė narė tris mėnesius po konsultacijų laikotarpio pabaigos nepriima priemonės projekto.

7 straipsnis

Sprendimas

Kai Komisija pateikia perspėjimą pagal 6 straipsnio 1 dalį, ji gali per tris mėnesius nuo 5 straipsnio 2 dalyje nurodyto konsultacijų laikotarpio pabaigos priimti sprendimą, kuriame konstatuojama, kad priemonės projektas neatitinka Direktyvos 2006/123/EB, ir kuriame reikalaujama, kad atitinkama valstybė narė nepriimtų priemonės projekto arba, jeigu tokia priemonė jau buvo priimta pažeidžiant 3 straipsnio 3 dalį arba 6 straipsnio 2 dalį, ją panaikinti.

8 straipsnis

Visuomenei skirta informacija

Komisija skelbia specialioje viešoje svetainėje valstybių narių pranešimus, pateiktus pagal 3 straipsnio 1 ir 2 dalis, ir susijusias priimtas priemones.

9 straipsnis

Kompetentingos institucijos paskyrimas

Valstybės narės paskiria kompetentingą instituciją, nacionaliniu lygiu atsakingą už šioje direktyvoje nustatytos pranešimo procedūros veikimą.

10 straipsnis

Sąsaja su kitais pranešimo ar ataskaitų teikimo mechanizmais

1. Jeigu valstybė narė turi pranešti apie priemonę pagal šios direktyvos 3 straipsnį ir pagal Direktyvos (ES) 2015/1535 5 straipsnio 1 dalį, laikoma, kad pagal tą direktyvą pateikus pranešimą, kuris atitinka šios direktyvos 3 straipsnio 3, 5, 6 ir 7 dalyse nustatytas pareigas, taip pat įvykdoma pareiga pranešti, nustatyta šios direktyvos 3 straipsnio 1 ir 2 dalyse.
2. Jeigu valstybė narė turi pranešti apie priemonę pagal šios direktyvos 3 straipsnį ir informuoti Komisiją pagal Direktyvos 2005/36/EB 59 straipsnio 5 dalį, laikoma, kad pateikus tą pranešimą taip pat įvykdoma Direktyvos 2005/36/EB 59 straipsnio 5 dalyje nustatyta pareiga pateikti informaciją.

11 straipsnis

Ataskaita ir peržiūra

1. Ne vėliau kaip [36 mėnesiai po šios direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę dienos] ir po to ne vėliau kaip kas penkerius metus Komisija pateikia Europos Parlamentui, Tarybai ir Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui šios direktyvos taikymo ataskaitą.
2. Pateikusi 1 dalyje nurodytą pranešimą Komisija reguliariai įvertina šią direktyvą ir pateikia Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui vertinimo rezultatus.
3. Tinkamais atvejais prie 1 ir 2 dalyse nurodytų ataskaitų pridedami atitinkami pasiūlymai.

12 straipsnis

Direktyvos 2006/123/EB daliniai pakeitimai

Direktyva 2006/123/EB iš dalies keičiama taip:

1. 15 straipsnio 7 dalis išbraukiama nuo [viena diena po perkėlimo į nacionalinę teisę termino].
2. 39 straipsnio 5 dalies antra ir trečia pastraipos išbraukiamos nuo [viena diena po perkėlimo į nacionalinę teisę termino].

13 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 1024/2012 daliniai pakeitimai

Reglamento (ES) Nr. 1024/2012 priedas iš dalies keičiamas taip:

1. 1 punktas pakeičiamas taip:

„1. „1. 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje: VI skyrius.“;

2. įterpiamas šis 11 punktas:

„11. XX [data] Europos ir Parlamento direktyva (ES) XXXX/XXXX dėl Direktyvos 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje įgyvendinimo užtikrinimo, kuria nustatoma pranešimo apie leidimų išdavimo tvarką ir reikalavimus, susijusius su paslaugų teikimu, procedūra ir kuria iš dalies keičiama Direktyva 2006/123/EB ir Reglamentas (ES) Nr. 1024/2012 dėl administracinio bendradarbiavimo per Vidaus rinkos informacinę sistemą, nebent pranešimas, kaip nustatyta toje direktyvoje, pateikiamas pagal Direktyvą (ES) 2015/1535.“.

14 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip iki [kalendorinė data – vieni metai nuo tos direktyvos įsigaliojimo dienos] priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus šiai direktyvai įgyvendinti.
Šiai direktyvai perkelti į nacionalinę teisę priimtose nuostatose daroma nuoroda į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.
2. Valstybės narės nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

3. Tas nuostatas valstybės narės taiko nuo [kalendorinė data – vieni metai nuo tos direktyvos įsigaliojimo dienos + viena diena].

15 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

16 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas